

PROTI SEKRETÁŘŮM SVĚ STRANY

Není pochyby, že historický materialismus a leninismus jsou disciplíny, které lze vyznávat i bez zevrubné znalosti. *Ars est longa*, nuže, tyto obory se prakticky nazývají názorem, avšak nejsou již více než názorem v nejužším smyslu politickém. V komunistické straně mluví se o způsobech třídního boje a vlád, o požadavcích proletariátu, ale nikdy nepadlo slovo o pracovním dnu dělníků, o komunistické tvorbě. V komunistické straně dělnictví, odbornost a styl neplatí za nic, právě tak jako jinde. Všechny ohavnosti demokracie (dilettantismus, diskuse, volby, sněmování atd.) našly místo uvnitř partaje, jejíž povinností je nebyti partají, jejíž povinností je plán a realizace nového pracovního systému, vědecká kritika organizace moci. Zatímco jinde vznikají nové tvary, pracují marxistické fakulty a semináře, u nás se hlomozně věří. Nejprostší a nejsilnější je víra sekretářů, víra ve všech polohách svých výkyvů stejně prudká. V důsledku této víry a jakéhosi pravědomí, věci, jevící se sekretářům, jsou snadné a jasné. Spolehlivý muž může spoléhati, že všechno správně tuší a že všemu rozumí: divadlu, výstavám, politice, odborům, družstevnictví a všemu, čeho je třeba, neboť kdysi v dávnověku zbřídili jeho dělnickou jistotu v žargon všestranných rozumbradů. Na vrub této sekretářské ctnosti padají všechny kulturní omyly a škody, jako jsou ochotníci, bezvěrci, proletkult atd. Za tohoto režimu volební manifest komunistický zápolí s pojmem proletářské demokracie a redakce naprosto již nekritická otiskuje články následujícího druhu:

Rudé právo 15. XI. 1925: „Inteligenci! Idea komunistická je nové vydání učení Kristova a všech velkých lidí před ním a po něm; u nás husitství a českobratrství. Jen prostředky jsou jiné, tam trpělivost — zde

násilí. Našemu kulturnímu citovému stanovisku vy-
pěstovanému tisíciletou tradicí přičf se násilí. Vzpomí-
nám Tolstého. Uvažujeme: Nešlo by to evolucí? Odpo-
vídám: Ne! — Proč? Přestal jsem ve výsledek její věřiti.“

Pisatel vybízí inteligenty idealisticky založené, aby překo-
nali důvody rozhodující proti komunismu, jako je materialis-
mus, a vstoupili v řady komunistické, v řady idealistů.

Na jiném místě praví:

Masa se spokojí tím, co je. Kdo by se divil, stane-li se
případ vůdce nečestného, třeba zloděje.

Dobrá vůle nedouků může býti respektována, avšak jestliže
tito lidé staví svoje defekty na odiv a jestliže vládnou, je nutno
nazvati je pravým jménem.